

Մ Ա Ն Կ Ո Ւ Թ Ի Ւ Ն

Ա.

* Տայր ոք ինձ բես որպէս զԱղաւնոյ . զի բռչեի
վերանայի , հետացեալ դադարեի յանապատի :

ՍԱԴՄ .

Ո տայր սըրտիս յաջ եւ յահեակ փետուրս յեռանդ .
Ո յանցելցն զիս առքերէր ի հեշտ մարմանդ ,
Ո անկութեան աւուրց ի հոսանս ,
Դ րեռաբուսիկ անդ ըզծաղկամբք յանքիծ հրձուանս
Խ աղալ կայտուել , եւ յանուշակ ի ցօղ այգուն
Ո խանալ զերեսս իմ ոգւոյն :

Տ այր ոք ինձ թեւս որպէս զԱղաւնոյ ,
Փ ետուրս ազատ , զի ներկայիս գեր ի վերց ,
Լ ու յապառնոյն զիս զօղելով յաշաց մըթին՝
Լ ու մանկութեան վերառնուի ծոցն ի կապօյտ
Դ իբր աղաւնեակ յիւր բոյն անքոյթ ,
Լ ու մօրն անձուկ , կամ մօտահասն ի վըտանգին :

Լ ու ծարաւի եմ աղքերացն այն պաղպաջուն
Յ օր պատկերէր զանձն անտըխեղծ իմ մանկութիւն .
Լ ու ցօղցն այնմիկ զովաշունչ
Ո ւր ըզսըրտիւլս ծաւալէր յըղձից մըրմունջ .
Լ ու կարօտեալ սաղարթագեղ եմ Հովանոյն
Օ որով խայտայր անմեղութիւն . . . :

Տ այր ոք ինձ զաչս որպէս զԱղաւնոյն
Օ այն տեսանել վարդակարմիր շողալ այգուն .
Օ այն ըզգայուն լուսնին բըբաց հեզիկ նազել ,
Օ այն վըտակաց վէտ վէտ ծըփինս եւ ըզվագել .
Օ այն կարմիրիկ ամակեր , զայդ աստղիկ
Յ անտըխուր հեծ ըզմայլելով իբր ըզմանկիկ :

Տ այր ոք ինձ թեւս որպէս զԱղաւնոյն ,
Օ ի լըսէի ճախր ի դիտակս առեալ մայրւոյն

Պղնութեան առաւօտուց ձայն

Յոր ընդիսառնէր մըրմունջ եւ շուրթն իմ մանկական ,
Իբր ընդ գետոց կարկաջահոս դաշնակութիւն
Վանուածաւալ առուին շըշուկ եւ հեծութիւն :

Տայր ոք ինձ թեւս որպէս զլ'զաւնոյն ,
Տայր ոք ինձ զայն ոսկեխառնեալ ծաւի երկին ,
Ո՛չ զմի աւուրցն այն տեսանելի մուտս արփւոյն
Յոր զըւարթունըն սաւառնեալ զամկովք վերջին՝
Յարծաթափայլ վերամբառնայր թեւս
Եւ զիմ ոգւոյս բուրմունս անոյշ եւ ըզթեթեւս ,
Օ՛առ խընդի ցող , կամ վասըն մօր ինչ թոթովանս ,
Կամ աղքատին ի լիր կարեացըն պաղատանս
Եւ բեկեալ սըրտից՝ սուրբ հըրձուանս :

Տայր ոք ինձ թեւս որպէս զլ'զաւնոյն ,
Օ՛ի ցանկալին յիմ ճախր առեալ անբըծութիւն
Ուր իմ որրէր նորածընունդ կենաց արբուն ,
Օ՛ոգւովը շընչեալ օդք սըրբագոյն ,
Ենդ ըզբարձամբքն առնուի կայս զըւարթագին
Ի մի թիոս որ կըցի յերկին :
Տաեւոց անբեռն առ ի ցաւոց՝ թոփչքն իբր հեշտին ,
Վինչ յարտասուաց դեռ ոչ ի ցող ծանրաբեռնին . . . .

Հ. Խ. Գ.

ԱԾԽԱՐՀԱԳՐՈՒԹԻՒՆ

Եւրոպայի բնական և հետաքրքրական գիտելիքները :

Եւրոպա երկրագնտիս վերի մասին վրայ թերակղզի մըն է , որուն եզերքի ծովերն են Պ'տլանտեան և Հիւսիսային ովկիանոսն ու Հիւսիսային սառուցեալ ծովը : Պ'շխարհքիս այս մասին բնիկ գեղեցկութիւնները , որն որ առաջինն է իր բնակչաց մոտաւոր զարդացմանը առաւելութեան պատճառաւ , մէկալ աշխարհաց ահագին մեծութիւնները չունին : Պ'լանեանց ու Պիրենեանց գոտին

ները , օրինակի համար , այնչափ բարձր չեն , ինչպէս որ Հնդկաստանի Հիմալայայ բրդածե սեպերը , կամ Վ'մերիկոյ Պարտիլիեր լերանց հրաբուխ գագաթները : Եւրոպայի գահավեժները , հեղեղները , սեպացեալ ժայռերը , ընդարձակ հովիտները՝ որոնց մէջէն ջրերը կը սողուակին , ասոնք ամէնը՝ Պ'տիոյ ու Վ'մերիկայի բնութեան ահաւոր տեսարանաց տկար օրինակներն են : Եւրոպայի գետերը չեն այնպէս ընդարձակ , սրբնթաց , ծովունմանութիւն բերելով , ինչպէս են Առուրբ լաւրենտիոս , Վ'եսքաչեփ , (Ճրենոք , Հեղոս , ու Սինաց Լանկ-ցե-քեանկ գետերը . իսկ անպատճները չէ թէ միայն ընդարձակ ան-